

1. דברים לד יב - ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל
2. רש"י - "לעיני כל ישראל" - שנשאו לבו לשבור הלוחות לעיניהם שנאמר ואשברם לעיניכם והסכימה דעת הקב"ה לדעתו שנאמר אשר שברת יישר כחך ששברת.
3. שמות ב יא - ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו
4. שמות רבה א כז - וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם מֵהוּ וַיִּרְאֵהָ שֶׁהִיא רֹאֵה בְּסִבְלוֹתָם וּבֹכָה וְאוֹמֵר חָבַל לִי עֲלֵיכֶם מִי יִתֵּן מוֹתִי עֲלֵיכֶם שֵׁאִין לָךְ מִלֵּאכָה קֶשֶׁה מִמִּלְאכַת הַטֵּיט וְהִיא נוֹתֵן כְּתַפְיוֹ וּמְסִיעַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֵן רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי הַגַּלְיִלִי אוֹמֵר רֵאֵה מִשׁוּי גְדוֹל עַל קֶטֶן וּמִשׁוּי קֶטֶן עַל גְּדוֹל וּמִשׁוּי אִישׁ עַל אִשָּׁה וּמִשׁוּי אִשָּׁה עַל אִישׁ וּמִשׁוּי זָקֵן עַל בַּחֹר וּמִשׁוּי בַּחֹר עַל זָקֵן וְהִיא מְנִיחַ דְּרָגוֹן שְׁלוֹ וְהוֹלֵךְ וּמִשֵּׁב לֵהֶם סִבְלוֹתֵיהֶם וְעוֹשֶׂה כְּאִלוֹ מְסִיעַ לִפְרָעָה אִמֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵתָּה הַנַּחַת עֶסְקִיךָ וְהַלַּכְתָּ לְרֵאוֹת בְּצַעֲרֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְנִהְגַּת בְּהֵן מְנַהֵג אַחִים אֲנִי מְנִיחַ אֶת הָעֲלִיוֹנִים וְאֵת הַתַּחְתּוֹנִים וְאֵדַבֵּר עִמָּךְ הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות ג ד) וִירָא ה' כִּי סָר לְרֵאוֹת רֵאֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִשְׁהָ שֹׁסֵר מְעַסְקִי לְרֵאוֹת בְּסִבְלוֹתָם לְפִיכָךְ וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה:
5. במדבר יב ג - והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה
6. דברים לד י - ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים
7. יבמות מט ב - תניא כל הנביאים נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה משה רבינו נסתכל באספקלריא המאירה.
8. רמב"ם יסוד"ה פ"ז ה"ו - כל הדברים שאמרנו הם דרך נבואה לכל הנביאים הראשונים והאחרונים חוץ ממשה רבינו רבן של כל הנביאים. ומה הפרש יש בין נבואת משה לשאר כל הנביאים **שכל הנביאים בחלום או במראה ומשה רבינו מתנבא והוא ער ועומד שנאמר ובבוא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע הקול מדבר אליו. כל הנביאים על ידי מלאך. לפיכך רואים מה שהם רואים במשל וחידה. משה רבינו לא על ידי מלאך שנאמר פה אל פה אדבר בו.** ונאמר ודבר ה' אל משה פנים אל פנים. ונאמר ותמונת ה' יביט כלומר שאין שם משל אלא רואה הדבר על בוריו בלא חידה ובלא משל. הוא שהתורה מעידה עליו במראה ולא בחידות שאינו מתנבא בחידה אלא במראה שרואה הדבר על בוריו. **כל הנביאים יראים ונבהלים ומתמוגגין ומשה רבינו אינו כן הוא שהכתוב אומר כאשר ידבר איש אל רעהו כלומר כמו שאין אדם נבהל לשמוע דברי חברו כך היה כח בדעתו של משה רבינו להבין דברי הנבואה והוא עומד על עומדו שלם. כל הנביאים אין מתנבאים בכל עת שירצו משה רבינו אינו כן אלא כל זמן שיחפוץ רוח הקודש לובשתו ונבואה שורה עליו ואינו צריך לכוין דעתו ולהזדמן לה שהרי הוא מכוון ומזומן ועומד כמלאכי השרת.** לפיכך מתנבא בכל עת שנאמר עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם. ובהזו הבטיחו האל שנאמר לך אמור להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה עמוד עמדי. הא למדת שכל הנביאים כשהנבואה מסתלקת מהם חוזרים לאהלם שהוא צרכי הגוף כלם כשאר העם. לפיכך אין פורשין מנשותיהם. ומשה רבינו לא חזר לאהלו הראשון לפיכך פירש מן האשה לעולם ומן הדומה לו ונקשרה דעתו לצור העולמים ולא נסתלק מעליו ההוד לעולם וקרן עור פניו ונתקדש כמלאכים:
9. דברים ט ט - ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
10. שמות יט ט - ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה
11. שמות לד כט - ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו
12. בבא בתרא עה א - פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה
13. רש"י על שמות יח א - "לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל" - שקול משה כנגד כל ישראל:
14. מנחות כט ב - אמר רב יהודה אמר רב בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות אמר לפניו רבש"ע הראהו לי

אמר לו חזור לאחורך הלך וישב בסוף שמונה שורות ולא היה יודע מה הן אומרים תשש כחו כיון שהגיע לדבר אחד אמרו לו תלמידיו רבי מנין לך אמר להן הלכה למשה מסיני נתיישבה דעתו חזר ובא לפני הקב"ה אמר לפניו רבונו של עולם יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י אמר לו שתוק כך עלה במחשבה לפני אמר לפניו רבונו של עולם הראיתי תורתו הראני שכרו אמר לו חזור [לאחורך] חזר לאחוריו ראה ששוקלין בשרו במקולין אמר לפניו רבש"ע זו תורה זו שכרה א"ל שתוק כך עלה במחשבה לפני

15. רמב"ם יסוד"ה פ"ז ה"א - מיסודי הדת לידע שהאל מנבא את בני האדם. ואין הנבואה חלה על חכם גדול בחכמה גבור במדותיו ולא יהא יצרו מתגבר עליו בדבר בעולם אלא הוא מתגבר בדעתו על יצרו תמיד והוא בעל דעה רחבה נכונה עד מאד.

16. שבת פח ב - אריב"ל בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מה לילוד אשה בינינו אמר להן לקבל תורה בא אמרו לפניו חמודה גנוזה שגנוזה לך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר ודם (תהלים ח, ה) מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים אמר לו הקב"ה למשה החזיר להן תשובה אמר לפניו רבש"ע מתיירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם אמר לו אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה שנאמר (איוב כו, ט) מאחז פני כסא פרשז עליו עננו ואמר ר'. נחום מלמד שפירש שדי מזיו שכינתו ועננו עליו אמר לפניו רבונו של עולם תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה (שמות כ, ב) אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים אמר להן למצרים ירדתם לפרעה השתעבדתם תורה למה תהא לכם

17. שלהי דברים רבה - ואחר כך אמר לסמאל הרשע צא והבא נשמה של משה מיד לבש כעס וחגר חרבו ונתעטף אכזריות והלך לקראתו של משה כיון שראה אותו יושב וכותב שם המפורש וזוהר מראהו דומה לשמש והוא דומה למלאך ה' צבאות היה מתיירא סמאל מן משה אמר ודאי שאין המלאכים יכולין ליטול נשמתו של משה

18. שם - באותה שעה קרא הקדוש ברוך הוא לנשמה מתוך גופו, אמר לה בתי מאה ועשרים שנה קצבתך היותך בגופו של משה, עכשו הגיע קצך לצאת, צאי אל תאחרי. אמרה לפניו רבונו של עולם, יודעת אני שאתה אלה כל הרוחות וכל הנפשות, נפש החיים והמיתים מסורין בידיך, ואתה בקאתני ואתה יצרתני ואתה נתתני בגופו של משה מאה ועשרים שנה, ועכשו יש גוף טהור בעולם יותר מגופו של משה, שלא נראה בו רוח סרוחה מעולם, ולא רמה ותולעה, לכן אני אוהבת אותו ואיני רוצה לצאת ממנו.